

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

Anul XXI, Seria II, Nr. 5052

4 PAGINI — 25 BANI

Vineri 13 august 1965

In pag. II și III:

- Tribuna prietenilor artei: Colocvia studențesc despre TEATRUL ABSURDULUI
- O profesie își așteaptă drepturile
- Dialog cu cei mai tineri poeți
- Spectatori exigenți, dar muzica ușoară tot... ușoară
- Fotbal fără „păsări călătoare”!

Declarația Guvernului

Republicii Populare Române cu privire la extinderea intervenției militare americane împotriva poporului vietnamez

Opinia publică din țara noastră a luat cunoștință cu profundă îngrijorare și reprobație de noile măsuri în vederea extinderii intervenției militare a imperialismului american împotriva poporului vietnamez. Hotărîrea guvernului Statelor Unite ale Americii de a spori cu încă 50.000 de oameni efectivii forțelor sale armate din Vietnam reprezintă un act de agravare a războiului din Vietnam, sporește pericolele la adresa păcii în Asia de sud-est, constituie o sursă de noi primejdii pentru toate popoarele, pentru pacea și securitatea generală. Săvîrșind aceste acțiuni agresive, guvernul S.U.A. se încarcă cu o nouă și grea răspundere.

Trimiterea de noi trupe intervenționiste ca și înmulțirea bombardamentelor asupra orașelor și satelor din Vietnam de nord arată că, în ciuda declarațiilor de intenții pașnice, Statele Unite, încălcînd normele elementare ale dreptului internațional, intensifică războiul față de poporul vietnamez.

Republica Democrată Vietnam — împotriva poporului vietnamez, care își apără libertatea și dreptul său sacru și inalienabil de a dispune de propria soartă.

Guvernul Republicii Populare Române, dînd glas gîndurilor și sentimentelor întregului popor, condamnă cu cea mai mare fermitate aceste acțiuni agresive. Pornind de la principiul că fiecare popor are dreptul de a-și hotărî în mod liber destinul, fără nici un amestec din afară, poporul nostru își exprimă încă o dată, cu toată tăria, solidaritatea și sprijinul său deplin față de lupta dreaptă a poporului vietnamez, susține în mod ferm declarația din 2 august 1965 a guvernului Republicii Democratice Vietnam.

Programul expus de guvernul Republicii Democratice Vietnam și de Frontul Național de Eliberare din Vietnam de sud — unicul reprezentant legitim al poporului din această parte a Vietnamului — arată că rezolvarea problemei vietnameze. Așa cum a subliniat în repetate rânduri, Guvernul Republicii Populare Române consideră imperios necesar să se pună în aplicare prevederile acordurilor de la Geneva din 1954, să înceteze bombardamentele aeriene și orice încălcarea a suveranității și securității Republicii Democratice Vietnam, să se pună capăt războiului de agresiune din Vietnamul de sud, să fie retrase toate trupele străine din Vietnam. Poporul vietnamez, să fie lăsat să-și rezolve singur problemele sale interne în conformitate cu interesele și voința sa proprie.

Guvernul și poporul român, reafirmîndu-și întreaga solidaritate, simpatie și sprijin față de cauza dreaptă a poporului vietnamez, își exprimă neamănată încredere în victoria luptei eroice a acestuia pentru independență, suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială a patriei sale.

ÎN ÎNTÎMPINAREA ZILEI DE 23 AUGUST

MINUTELE UZINEI

Succese în întrecerea socialistă

• BACĂU
In cinstea zilei de 23 August, întreprinderile industriale din regiunea Bacău anunță însemnate succese. Pînă la această dată, unitățile din industria materialelor de construcții, a extracției și prelucrării fierului, de prelucrare a metalelor, a hîrtiei și celulozei au livrat peste plan, printre altele, 11.200 tone ciment, 2.700.000 cărămizi, 4.400 tone benzină, 9.200 tone motorină, 2.055 tone celuloză, 526 tone hîrtie, 4.400 tone țevi. În primele șapte luni ale anului valoarea produselor realizate peste plan de întreprinderile regiunii se ridică la circa 100 milioane lei.

Constructorii de la Uzina de strunguri din Arad au livrat acum cîteva zile primele strunguri revolver cu ax orizontal — SRO-40, cum le denumesc ei. Aceasta a însemnat îndeplinirea înainte de termen a unui dintre angajamentele luate în întrecerea socialistă.

De la începutul anului, planul producției marfă a fost depășit cu 1,25 la sută, productivitatea muncii a crescut cu 0,69 la sută, iar economiile realizate prin reducerea prețului de cost se cifrează la 605.000 lei (față de 750.000 lei cit prevăduse angajamentul pînă la sfîrșitul anului). Adăugăm acestui scurt bilanț încă un fapt. Constructorii de strunguri au livrat beneficiarilor din cea mai tînără familie 75 strunguri din seria SRO-40 și 25 bucăți din seria SRO-25. Ei sînt hotărîți să execute, încă luna aceasta, ultimele strunguri de acest tip, prevăzute pentru acest an.

Și acum fapte și constatări de-a lungul întregului flux tehnologic.

Montaj. Cele cinci tipuri de strunguri care se fabrică în mod curent în uzină, au aici numeroși reprezentanți gata să ia drumul beneficiarilor. Sînt ultimele bucăți pe care secția montaj le-a realizat din planul prevăzut în prima decadă a lunii august.

Aici, la montaj — ne spune inginerul Ambrozie Bălăneanu, șeful secției — lucrează mulți tineri. Totul: principiul de funcționare, schemele electrice ale celei mai complexe mașini-unelte care s-a construit aici, s-au însușit din mers. După cele 8 ore de lucru atelierul se transformă în amfiteatru, iar inginerul Viorel Andra, șeful atelierului, îi introduce în legea lui Ohm, le face cunoscut modul de funcționare a cuplajului electromagnetic și cum sînt înzestrate strungurile din seria SRO sau le vorbește despre funcționarea comenzii program.

— Graba era firească. Timpul de asimilare era foarte scurt. Trebuia prețuit fiecare zi — ne spunea inginerul Andra. De regulă perioada de asimilare a celorlalte tipuri de strunguri universale dura 40—45 zile, în unele cazuri chiar mai mult. SRO-40 a fost asimilat numai în 25 de zile, iar SRO-25 în mai puțin. O dată cu preocuparea pentru cunoașterea caracteristicilor constructive ale acestor mașini noi, ne-am îngrijit ca oamenii să-și însușească și tehnologia. Muncitorii care executau prototipurile, cei mai buni ingineri tehnologi au fost invitați să facă demonstrații tehnologice.

V. DINULESCU

(Continuare în pag. a III-a)

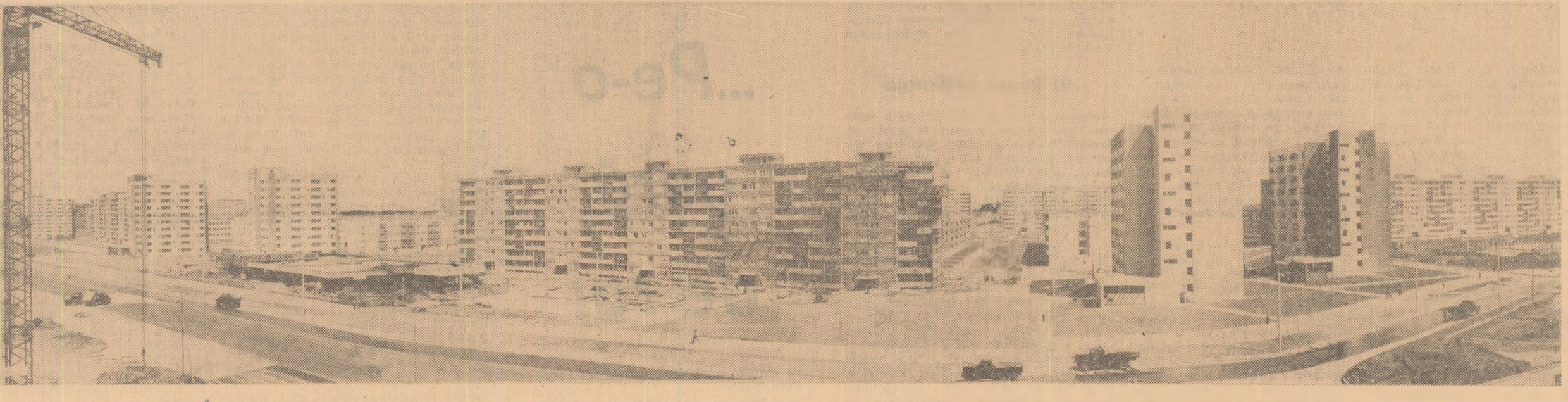
Construcții pentru studenții gălățeni

În timp ce studenții gălățeni își petrec zilele de vacanță, constructorii au terminat pentru ei noi clădiri. La Institutul pedagogic de trei ani a fost ridicată o nouă sală de sport. De asemenea, a fost reamenajată și dotată

cu aparate noi laboratorul „fotocinematografic”, cel de fizică și de științele naturii. Pentru studenții secției de piscicultură a Institutului politehnic se construiește un bazin piscicol cu caracter de laborator, unde se va putea studia viața diferitelor specii de pești.

Anul acesta, pentru crearea de noi condiții de studiu în cele două institute de învățămînt superior din Galați, a fost alocată suma de 1.400.000 lei.

(AGERPRES)

Perspectivă largă și parțială totuși asupra cartierului Drumul Taberei

Foto: AGERPRES

• GALAȚI
(De la corespondențul nostru). — Prin aplicarea unor măsuri tehnico-organizatorice (introducerea unei noi rețele de fabricare a plăcilor P.A.L., bazată pe folosirea întăritorului rapid, modificarea transportoarelor de la linia de presare a acșilor la secția P.A.L. 2, precum și darea în folosință a colectorului tambur) lucrătorii Combinatului pentru industrializarea lemnului din Brăila au obținut de la începutul anului importante succese în producție. Planul producției globale a fost depășit cu peste 1.600.000 lei, iar cei ai producției marfă cu aproape 1.900.000 lei. Succese însemnate a obținut colectivul acestei mari întreprinderi în direcția îmbunătățirii calității produselor. Așa, de pildă, la secția P.A.L. indicele de calitate al plăcilor aglomerate a crescut cu 4,31 la sută față de sarcina prevăzută, iar la secția P.A.L. 2 cu 15,18 la sută.

APELURI DE LA BRIGĂZI LA S. M. T.

În atelierul stațiunii a intrat un tractor. Mecanizatorul a venit cu el la reparații acum, în plină campanie. Cine e vinovat de această pierdere de timp? Cît durează reparația? Cum funcționează și cum sînt îngrijite mașinile pentru ca ele să meargă din plin? Aceste întrebări au constituit subiectul unui raid-anchetă pe care l-am întreprins recent printre mecanizatorii de la S.M.T. Sf. Gheorghe, regiunea Brașov. Ne-au răspuns:

MIHAI VĂRZARU, inginer mecanic cu reparatii: — Stațiunea noastră dispune, printre altele, de 228 tractoare dintre care 98 sînt „Universal” 650 și 651. În acest an reparațiile au fost mult mai bine executate decît în anii trecuți. Operațiile s-au efectuat pe posturi de lucru. Fiecare mecanizator a răspuns de mașina lui. Cînd au pornit tractoarele la brigăzi, auveau garanția că toate vor merge strună. Cele două ateliere-mobile, dotate cu aparate de sudură, cu plesse de schimb, deservite de meseriași buni, sînt bune puncte de sprijin ale atelierei stațiunii. Apoi, trebuie spus că a crescut competența mecanizatorilor în prevenirea defecțiunilor. Mai sînt însă cazuri cînd tractoarele rămîn în brazdă. Unele nu pot fi reparate pe loc. Aproape zilnic sînt aduse în stațiune cîte 3—4 tractoare...

remedierea defecțiunilor. La brigăzile de la Ozun, Virghiș, Sf. Gheorghe, am executat operații urgente. S-a calculat că dacã unele reparații s-ar fi făcut la atelier, în loc de 2—3 ore ar fi durat 6—8 ore. Totuși, cred că pentru cele 21 de brigăzi ale stațiunii noastre sînt prea puține două ateliere-mobile. Distanțele între brigăzi sînt mari. De exemplu, cînd ne aflăm la brigada de la Ileni, am fost anunțați să mergem și la Valea-Crișului. Am ajuns cu întîrziere. Astfel, un tractor a stat aproape două zile din cauza unei defecțiuni pe care am pus-o la punct în două ore. Calculat în... arături, acesta înseamnă un minus de circa 6 hectare. Sînt condiții ca să mai funcționeze încă un atelier mobil. De aceea propunem conducerii ca pentru campania de toamnă să se mai amenajeze unul.

NICOLAE BARBU

(Continuare în pag. a III-a)

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale Domnului ION GHEORGHE MAURER
președinte Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Române

București

Doresc să vă adresez profundele mele mulțumiri pentru căldurosul și prietenescul dumneavoastră mesaj de felicitare transmis cu ocazia celei de a XIII-a aniversări a Revoluției din Republica Arabă Unită. Adresez Excelenței Voastre, membrilor guvernului și țării dumneavoastră prietene cele mai bune urări și continue succese.

ALI SABRI
Prim-ministru al Republicii Arabe Unite

I Prag

E o cântare-n în pămînt — legenda, și-l una în stele — balada Mioriței; pe oricare din ele ai merge, ajungi în inima Vrancei. Și una și alta au fost suite de oameni, în timp, generații după generații...

Și mai e al treilea drum, adîncit în piatră și arcut în cer, drumul care înfruntă torenții și împlință pădurile în apele sălbatice, drumul pe care constructorii îl croiesc astăzi, între legendă și baladă, păstrîndu-le îndrăzneala și frumusețea, continuîndu-le.

Aveam să urmeze drumul acesta în Vrancea de azi.

Aici, munții în rîlnă vorbesc de jaful pădurilor, de frumusețea culmilor prădate, de torenții care s-au năpustit în piatra golașă, tîrînd-o în albia rîurilor.

De la împăduriri la construcția drumurilor, de la acele aparent mărunte lucrări în munte, pentru corectarea torenților, la podurile noi de beton care înfruntă puhoaiete, — toate pot fi numite, cu adevărat, lucrări de artă. A început reconstituirea acestui monument al naturii pe care societatea capi-

...PE-O GURĂ DE RAI

talistă l-a lăsat pradă jafului și distrugerii.

E ceea ce fac oamenii de azi, scoțînd la iveală frumusețea Vrancei, adăugîndu-le dimensiuni noi.

II Comorl

Tulnic, Năruja, Vrîncioala, Spulber, Nereju... Numele satelor au sonorități între cîntec, talangă de turme și vuiet de crîvîș. De sus, de la monumentul lui Ștefan cel Mare, ridicat pe culmea dintre apa Putnei și apa Nărujei, cuprinzi țara legendei. Culmile se întrec, înalt, într-o jugă pietroasă, abruptă. Amenințător și golă se ridică, într-un fund de zare, Dealul Primejdiei, cu legenda lui; în altă zare Dealul Fata Nărujiu, cu legenda lui și Dealul Zăba-

lei; piralele au săpat, pînă la sînge, piatră.

În ziua de vară auzi cerul albastru izbîndu-se între țărîmul Mării Sarmatice care s-a întins, cîndva, peste aceste locuri. Munții Vrancei s-au ridicat straturi-straturi, din mare și din legendă; undeva, în vulcanii din adînc, s-au întîlnit și contopit patetic geologia cu istoria.

În acest peisaj abrupt își fac loc satetele, albind sub acoperișuri de șifă. Lînzele grele de fructe și păsuni înflorite. Oamenii, apele, munții — își sînt aici pe măsură. Aici, alături de cer și munți, s-au șlefuit pietrele scumpe ale poeziei noastre populare, au înflorit în lemn chenarele cu stele și frunze stilizate sobru, și cusăturile alese; veacuri la rînd au crescut omnia și firea mîndră a mocanilor. În țara de

piatră și torențe sălbatice, vechea Tară a Vrancei, cu pine pușină, frumosul a fost dat la masă, bucatele, să sature. Cașul oilor a fost „tipărit” cu flori și stele; masa și scaunele de lemn greu au glesne de fată, în jocul de linii dat de meșterul acestor locuri. Săceavul de Sus, de la prîpsa casei, stîlpii și ușile, au fost înobilate de același meșter, cunoscător al armoniilor geometrice, învîșate de la pămînt și păduri, de la riuri și stele. Pretutîndînd arta și-a pus pecetea firească și bucurie omenească, lăsată moștenire pentru ai sir de oameni.

Vin muzeograful din toată țara, poartă posesor sfioși în porțile vrîncene, cerc-

FLORENȚA ALBU

(Continuare în pag. a III-a)

În lăcașul captorului Martin, de la Combinatul siderurgic Reșița, studenții din anul IV al Facultății de metalurgie din București, aliați la practică. Își verifică cunoștințele teoretice

Foto: G. GURU

ABIA S-A ROSTIT „BUNĂ ZIUA”

La „Electropulbere”, uzina în care la fiecare trei zile este gata de drum o nouă locomotivă Diesel și alte numeroase aparate și mașini electrice, la practică 186 de tineri studenți ai Institutului politehnic din București (Facultatea de electrotehnică) și ai Institutului politehnic din Timișoara (Facultatea de electrotehnică și Facultatea de mecanică) aflați aici la practică în producție.

În mare, practica studenților din anul IV are două obiective: unul tehnico-științific și unul altul economico-organizatoric. Acest din urmă obiectiv a constituit tema unei discuții la care am invitat să-și spună cuvîntul îndrumătorii de practică din partea facultăților și specialiștii din uzină.

Conform programului alcătuit de institut, perioada de practică a studenților anulului IV se împarte în două etape. În prima etapă, care a durat

patru săptămîni, studenții au trecut prin toate secțiile și serviciile uzinei. Această etapă a avut un caracter de informare. În etapa a doua, studenții fac practică de nivel ingineresc: împărțîți în grupe de cîte trei, sub îndrumarea unui inginer,

el au primit spre rezolvare teme de producție. De asemenea, vor efectua și unele operațiuni pe care în mod curent le face inginerul: observarea și supra probelor la mașini electrice; participarea la încercări de tip la standurile de probă; calcule de proiecte intermediare etc. Timpul de practică este însă foarte scurt, abia pot fi cuprinse toate aspectele tehnico-științifice ale producției. Așa că studenții nu au posibilitatea să acorde o atenție deosebită problemelor economice și organizatorice.

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Ca un leitmotiv revin în discuțiile despre turism și excursii — ghizii. Excursionismul, fie dezaprobarea față de felul cum acestia se achită de obligațiile lor. Reiese din documentația făcută de ziarul nostru până acum că rolul ghizilor nu este prea bine precizat în practica O.N.T.

Cum se efectuează munca ghizilor și care e destinația ei în țară?

Pentru a ne verifica opiniile ne-am adresat și unor specialiști din domeniul istoriei, geografiei, istoriei artelor ori culturii, domenii cu informația cărora ghizii se află prin natura profesiei lor într-un contact permanent.

Prof. Dr. VINTILĂ MIHAI-LESCU, consultant științific al Institutului de Geografie al Academiei R.P.R., ne-a declarat următoarele:

După părerea mea este aproape obligatoriu ca ghidul turistic să fie un specialist, înțelegând prin aceasta nu numai o persoană cu studii superioare ci și una supusă pregătirii prealabile, atente în mai multe ramuri științifice și artistice. Consider, de asemenea, că în pregătirea sa multilaterală trebuie accentuată latura geografică de ansamblu și nu aceea a unei specialități geografice care presupune destule limite și rigidități din punctul de vedere abordat de noi aici. Nu trebuie uitat că ghidul se adresează, în general, oamenilor de cultură cu pregătire medie, urmărind, în primul rând, realizarea unei drumetii pe cit de utilă, pe atât de plăcută și antrenantă.

— În ceea ce privește specialitatea sa, la ce se ar limitează activitatea unui ghid turistic? Ceea ce are o importanță majoră e sarcina deosebit de dificilă dar plină de satisfacții, de a înlocui din perspectiva majorității turiștilor

ideea de pitoresc facil, static, pe care și-o creează despre anumite regiuni ale țării devenite celebre mai mult prin tradiție. Se impune relevarea luptei titanice pe care o poartă omul zilelor noastre pentru a stăpâni natura, deseori răzvrătită. (Puțin turșii care admiră frumusețea litoralului și cu greu își au înțeles construcțiile în acel mediu geografic deosebit pentru a înălța minunatele „castele” clădite pe nisip. Fundația de beton armat este aproape cit volumul blocurilor în întregime). Să se entuziasmeze ghizii în fața Detunatelor

— Evident, și încă foarte mult. În afară de cîteva regiuni arhicunoscute ca Litoralul, Bucegii, Valea Prahovei, Valea Oltului și parțial Moldova s-ar mai cuveni organizarea excursii și în alte regiuni ale țării (Banat, Oltenia, Transilvania, Dobrogea etc). Deoarece prezintă interes, atât datorită impetuozității transformării naturale și economice cit și datorită faptului că sînt păstrătoare ale unor vechi civilizații antice sau românești (Dobrogea, Munții Apuseni, Maramureș etc). Foarte puținii drumești cunosc frumusețea

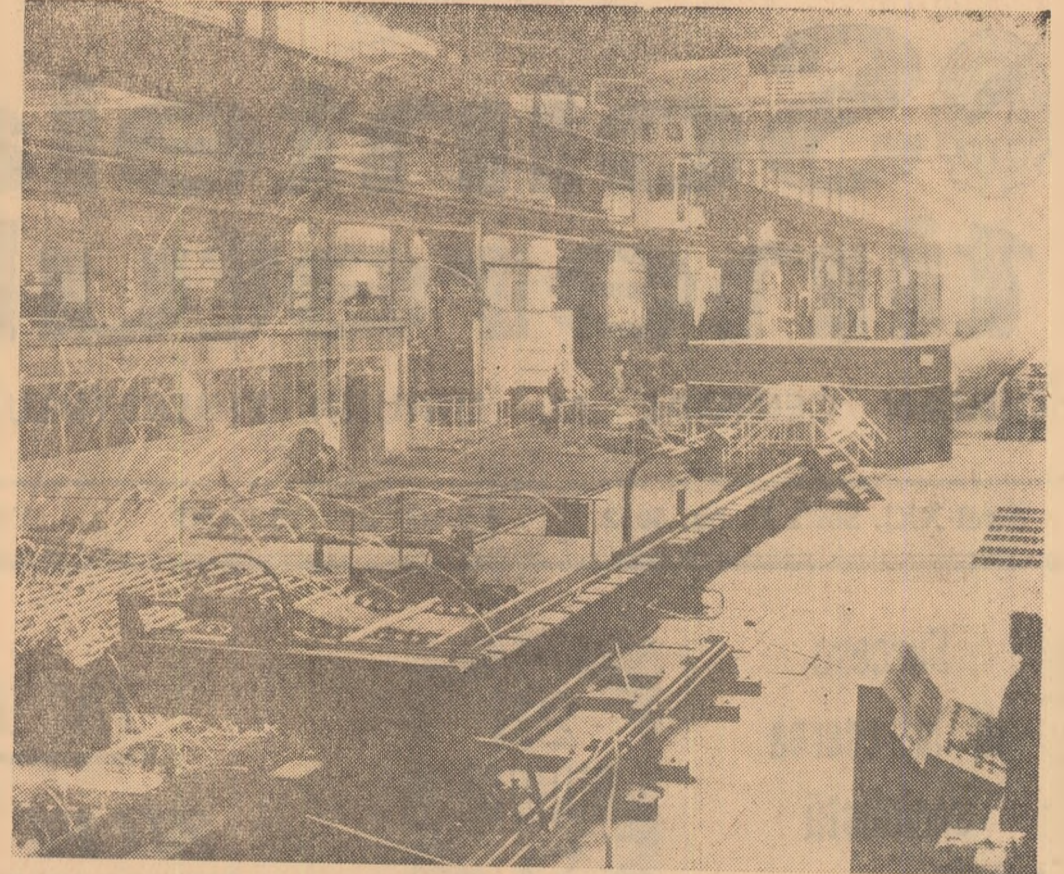
metehorale din Moldova ne-dă puțină să observăm că o parte din ghizii localiști sînt departe de a-și îndeplini cu maximă eficiență îndatoririle. Carența principală e incompetența, lipsa de informații etc. Deci O.N.T. (care nu este doar o întreprindere de transporturi) trebuie să acopere prin ghizii proprii aceste goluri a-tunci cînd ele se ivesc. Asupra acestei chestiuni l-am consultat pe HORIA OPRESCU, muzograf principal al Muzeului literar român din București.

— Aș îndrăzni să afirm că ghidul trebuie să fie mai mult

ta atrăgător un text de literatură veche, ori un manuscris cu scriere chirilică, și cu toate acestea practica a dovedit că nu e imposibil. Pașiunea aceasta trebuie să fie dublată de buna pregătire științifică, ghidul trebuie să poată da explicații competente atît în muzeu, cit și la case memoriale, sau alte obiective legate de viața sau activitatea scriitorilor noștri ori personalităților noastre culturale, istorice atît omenilor fără pregătire cit și celor cu pregătire superioară. Adresindu-se de obicei grupelor muzeu eterogene, ghidul nu trebuie să debeatze o lecție stereotipă, memorizată, ci să se adapteze cu mult „tact pedagogic” diverselor situații.

Cred apoi că ar trebui să se extindă și mai mult acțiunea de vizitare a muzeului literar român, muzeu de interes internațional, fiind, în afară de cel din Praga, singurul muzeu specializat din lume pentru întreaga literatură națională. Traseele turistice ar trebui să mai includă vizitarea unor numeroase case memoriale răspândite în toată țara mai puțin cunoscute ca cele consacrate lui Brebeanu (Prislop) Emil Isac (Cluj), Hașdeu (Cimpina), I. A. Basarabescu (Ploiesti), Vlahuță (Dragoslaveni) etc. etc. Mai amintim pe cele în curs de pregătire de la Oradea consacrate lui Iosif Vulcan și Ady Endre și pe aceea a lui Panait Istrati (Măcin-Brăila). E vizibil că dacă se includ și aceste obiective ghidul trebuie să fie un specialist. O altă acțiune deosebită ar fi și aceea de editare de broșuri-ghid specializate (obiective istorice, de artă, literatură, geografie etc., deosebit de utile atît ghizilor cit și călătorilor, fie ei și solitari.

CORNEL RADU
CONSTANTINESCU

Una din halele de fier sudate de la Uzina metalurgică

Iasi

Iasi

O profesie își așteaptă drepturile

lor săbăbice și colțuroase, dar să atragă atenția călătorilor și asupra uimitoarei puteri de adaptare a omului la mediul înconjurător, așezările omenești, atingând altitudinea de 1.000—1.400 de metri. Lîngă farmecul pitoresc natural trebuie asociate și frumusețile create de om, ca parte integrantă a peisajului (Hidrocentralele de la Bieaz, de la Argeș, Combinatele din orașul Georgehe Gheorghiu-Dej, Turnu Măgurele etc.). Datele geografiei fizice trebuie completate cu date ale geografiei economice, ale florei, faunei, ocupațiilor de bază ale locuitorilor regiunilor respective etc.

— Credeți că activitatea turistică din țara noastră poate fi îmbunătățită?

deosebit de variate ale Munților Apuseni. De pildă, în Munții Bihorului, înțelîm cea mai reprezentativă regiune carstică a țării (Cetățile Ponorului, Peștera Scarioara etc.) ale cărui frumuseți minerale, fac din regiune un adevărat rezervor natural. De aceea se recomandă mai multă atenție în îmbogățirea și alegerea traseelor prin consultarea obligatorie a specialiștilor geografici sau etnografici, sociologi etc., fapt care ar duce și la dezvoltarea turismului în multe regiuni ale țării, insuficient cunoscute și dotate din acest punct de vedere (posibilități de transport, cazare, condiții optime și de securitate în timpul călătoriilor etc).

E greu, de exemplu, în specialitatea noastră, de a prezen-

deci un specialist. Activitățile acestea, deosebit de importante, de culturalizare, alături de presă, radio, televiziune, etc., trebuie să l se consacre mult dragoste și pasiune, căci ea e arta de a extrage esențialul din diversul cotidian pe care atînt călătorul nu l-ar cunoaște, sau i-ar trece pe lângă el în timp infinit mai mare. Trebuie aflat un element cald, omenesc de comunicare între ghid și temporarii săi însoțitori, făcîndu-i pe aceștia să nu uite atît de ușor obiectivele mai importante pe care le-au vizitat. Evident, lucrurile nu sînt ușoare și tocmai de aceea pregătirea trebuie să fie specială.

Un răid făcut prin casele

(Urmare din pag. 1)

tează spuma dantelată a maramelor și catrințel îngrustate cu fir de aur. Creatori populari sînt toți oamenii de aici: toate femeile știu să coasă, toți bărbaiții știu să îngrusteze în lemn. Și toși, numai cîtorva dintre ei, cîtorva dintre ele, satul le acordă o încredere deosebită. În această competiție, doar ei, cei cîțiva ai fiecărui sat, sînt meșterii-artiști.

...Între munții despuși de păduri la care au putut ajunge societățile de exploatare, între frumusețile pustite de lăcomie, oamenii au știut să păstreze aceste comori de artă netinse. Descoperirea lor, azi, este descoperirea Vrancei însăși.

III Popas la Năruja

Năruja e cam ce sînt Cîmpenii pentru Tara Moților. De aici a pornit, la începutul veacului XIX, răzmerița împotriva boierului Ion Russet Roznovanu care, sprijinit de domnitorul Alexandru Ipsilanti, a îndrăznit să se atîngă de drepturile razeșilor luate vrîncienilor de Ștefan Voievod. Treisprezece ani a durat procesul cu boierul și în fața neînduplecării razeșilor, marele visternic al Țării Moldovei a trebuit să dea inapoi.

Pe aici și-au făcut loc fecimăriitorii pădurilor, un veac mai tîrziu, mai abili decît boierul Russet.

Năruja, satul care numără cîteva veacuri, e azi un centru important. Școlile, căminul cultural — construcție de seamă, spitalul, lumina electrică, biblioteca de peste 7.000 de volume, frumusețe pe regiune, radiofocare și santerul constructorilor de drumuri, adevărul monografia veche cu atîtea obiective de seamă.

Se vorbește despre înființarea unui ansamblu folcloric — dansatorii din Năruja, buciamașii din Spulber, dansatorii solști de la Nereju, premiați în mai multe rînduri la concursurile pe regiune și pe țară, filmati, recent, de televiziune, și-au cîștigat șirma unor artiști de seamă.

Mulți entuziaști are Tara Vrancei! Mă gândesc în primul rînd la ing. dr. Aurel Constantinescu de la Ocolul Silvic din Năruja. În 1930, rîndul student

în silvicultură, venea pentru prima oară în Tara Vrancei. În locul pădurilor avea să găsească ruina lor. Poate încă de atunci s-a dăruit, înfîrîr inginer, vădînd de a vedea crescînd din nou pădurile pe culmile acestea; și a contribuit el însuși la această operă grea. În 1936 o grupă de studenți înmîșă printre care și Aurel Constantinescu, înființau prima pepinieră în Vrancea. Dor cu o singură pepinieră nu se putea trece la adevărata împădurire. Era un început timid. Anul 1948 a însemnat asaltul. Încă un deceniu și puțin,

...Pe-o gură de rai

de statura unui copil acum, vor fi pădure, păduri.

— Pădurea e o permanentă. La noi se lucrează cu decențele, cu veacurile. Pentru anii viitori cresc puțetii rășădiși de noi. Dar cit de frumos e să trăiești în vecinătatea de vis și certitudine cu acest viitor! 362 de hectare au fost împădurite numai anul acesta, pe dealurile Nărujei. Pepinieră sînt acum pretutindeni. Terenurile degradate dispar sub îngrădirile vii, sub acest verde robust. Pentru asemenea operă, atît de mult cîștită în zilele noastre, merită să-ți închini întreaga viață...

IN EXCURSIE

Comitetul regional U.T.C. Bacău a organizat de curînd o excursie prin țara la care au participat 180 de tineri de pe santerele din întreprinderile regiunii, tineri care s-au evidențiat în acțiunile patriotice întreprinse în această vară.

Excursia organizată pe traseul: Bacău — București — Pitești — Valea Oltului — Sibiu — Brașov — Orlasul Gheorghe Gheorghiu-Dej — Bacău, a oferit tinerilor excursioniștii prilejul de a vizita o serie de obiective turistice începînd cu monumente

de cultură și ale naturii și sfîrșind cu obiective industriale deosebit importante — realizări ale regimului democratic-popular.

EUGEN ȚIERE
metodist
al Casei raionale
de cultură
Adjud

„Nu am știut să te păstrez”, „Cum să uit ce a fost”, „Fără tine”, „O vioră veche” etc. creează o imagine ușor diformată a sentimentelor tineretului nostru. Așteptăm de la acest festival mai mult antren, mai mult tinerețe”.

MIHAI GHENCEA — constructor la I.C.H. Constanța.

GEORGE MIHĂESCU
COSTIN SEBASTIAN

Colocviu studentesc despre

Tribuna prietenilor artei

AUREL MANEA, anul II, rege, teatru.

Teatrul ionescian este un apel disperat la adresa unei lumi unde rațiunii i se acordă un credit înspăimîntător de mic. Acolo unde rațiunea nu mai există, se poate întimpla orice. Acolo, apar tinocerii, apar bestiile, ucigașii, acolo apare moartea hidea, apar monștrii. „Somnul rațiunii zămisleşte monștrii”. M-am convins de acest adevăr, pregătînd pentru examenul de sfîrșit de an plesla lui Ionescu „Lecția”.

Nu există nimic mai cumplit decît oameni care acționează irațional. „Lecția” este unul din cosmarurile ionesciene despre acest lucru. Din acest punct de vedere, o consider o piesă actuală.

Ionescu nu este însă un scriitor consecvent. Autorul „Lectiei” și „Rinocerilor” este și autorul „Scanelor”. Dacă am ațunge cu toții la concluzia exprimată în „Scanele” și alte lucrări ale sale de același calibru, ar însemna că de mine

dimineată să rupem orice legătură, să încetăm orice comunicare, orice încercare de a înțelege sau a ne face înțeleși, să ne izolăm, să asistăm doar la curgere eternă a timpului și să supraviețuim creîndu-ne o mare iluzie, o mare minclună. Se poate întimpla atunci să-ți pierzi încrederea în autorul Eugen Ionescu. Atît timp cit Be-ronger comunică cu oamenii, îi iubeste — reusește să rămînă în viață. Izolat, retras, singur — moare, dispăre în întineric nelăsînd nimic în urmă. Atît timp cit pieșele sale comunică adevăruri, fie ele și dureroase, teatrul său are longevitatea asigurată. Cînd este încîlcit și obscur nu va lăsa ecori.

VALERIU SÂNDULESCU. Colaborarea cu un coleg regizor în pregătirea examenului său de an, cu piesa „Regele UBU” de A. Jary, a prilejuit și prima mea întîlnire cu teatrul absurd. Personajele — de un sarcasm violent — sînt, ca și la Beckett sau Ionescu, goale de fondul lor uman, devenite fantose,

concretizări ale absurdului unor existente stupide. Astfel de ro-turi sînt pentru un actor — un apel permanent și insistenț la luciditate. Nimeni din participarea emoțională, intuitivă, a actorului nu poate contribui la crearea unui astfel de personaj. Este nevoie de o excelență pregătire profesională, de o stăpînire sigură a mijloacelor de expresie, sub aspectele cele mai variate. Ca și caricatura, ele trebuie să fie executate cu o mină sigură, cu o știință exactă a amănuntului expresiv.

Concizia — prin sugesție, precizia — prin detaliu semnificativ, iată imperativele actorului și teatrului modern. Și teatrul absurd este, fără să fie singura — o formă de artă care impune aceste școli.

Poate că și aceste virtuți vor contribui la nașterea teatrului viitorului, la modelarea unei forme noi în care să se toarne viața, lumină, încredere în ziua de mine — adică ceea ce teatrul absurd de astăzi îi lipsește indiscutabil.

Dialog cu cei mai tineri poeți

Scrierile care sosesc zilnic la redacție oferă adeseori și prilejul unor reverdi poetice autentice. Sînt tineri care încearcă sădruțor tonerile versului, print-o munca tenace, revelatoare. Li cunoaștem, numele lor se reține și soliciții, desigur, atenția. Versurile îl recomandă de alții cu căldură:

ION DUMITRESCU este operator la Complexul chimic de la Brzi, membru al cenaclului literar „I. L. Caragiale” Ploiești. Versurile sale urmează un drum ascendent și de cele mai multe ori izbutesc a fi clare, configurînd cu emfilie un profil artistic în devenire. De la notații lirice, avînd ca obiect o ipoteză sau alta a realității, și pînă la încercările de meditație, surprinatoare unori, Ion Dumitrescu își perfecționează cu exigență mijloacele de expresie, gîndindu-se asupra cuvîntului, îl cauta sen-precis, i-l ascultă și ope-rează cu imagini simple, concludente. Atîtă lăunță sîră lirică sîntă aparent în expectativă. Atmosfera poetică pe care o pregătește, izvorînd lirice din tematica pe care o abordează, îl înglobează însă și sentimentele și gesturile, întreaga sa devenire. Iată, spre edificare, un scurt fragment dintr-o poezie dedicată partidului, al cărui simbol de lumină poezii îl înțelege ca pe un întîm destîn:

„Recunoscîndu-mă-n lumina ta / Un drum al lumii mă anticapează / Ca tu nu poți fi / Numai prezent acum ca o amiază / Fără să-mi dai ceva din timpurile vechi / Fără să mă întorci cu chipul spre anul două mil’”.

Și în altă poezie, meditația spre care tînde se realizează cu o economie de cuvinte frumoasă. Atmosfera e ca a unei cetăți ce deține în inscripții matrisisri solemne ale unei prezențe umane istorice. Poetul scrie: „Treceți ușor prin Ioniștea lui / Acum visează cum se ridică / În șeaua calului alb de domn / Să adune lumina... / Treceți ușor pe lîngă somnul lui / E răsunat deasupra cetății / Treceți prin această noapțe a lui / Ca pe niște poduri de cristal / Să nu-i spargeți sufletul!”

Interesante sînt aproape toate poeziile trimise de Gheorghe Cazma din Brașov. Excepție mai bună fac însă categorice, cîteva strofe care obligă desigur la eforturi mai atente, conținutul. Iată un exemplu din poezia „Cerșitorul din naștere”: „Încadrîmîți de dor, dormind pe-o zare munții / Trăiau în viața doărează războierii dinți / Păduri li se usucaser sub ceru-nitreg al truscîr / Trudînd să strîngă rouă-ntr-o urmă de calici”.

Cel puțin ideea artistică a ultimului vers merita în continuare a fi dezvoltată, aducînd argument de metaforă sugestivă mesajului care trebuie transmis cu claritate cititorului. Invocajia retorică din final, estompează apoi întreaga atitudine lirică și amuează de fapt emoția. La fel se întîmplă și în altă încercare de creație „Odh-na tractoriștilor”. Versuri ca acestea: „Umblele s-au retras pe sub mașini / Năucite, supte

de căldură, / Stau să crape bulgării prea plini / De dogoarea zilei peste artături”, sînt evidente estompare de aceeași lipsă de finalizare artistică, rămîind numai ca simple și desigur utile exerciții poetice. Ceea ce desigur poate conduce spre o experiență poetică proprie, spre a izbîndi încurajatoare. Material pentru aceasta se vede că există.

Gheorghe Duță — București: „Idea smulgerii din inerte a mai fost atacată, și cu mare succes, de N. Labis. Cei ce se angajează în continuare pe această temă au un drum deja încercat și ca atare cu atît mai greu. Mai ales că, în ciclul de versuri trimise redacției, argumentele poetice, melancolice, pornesc prea de departe pentru a putea sprijini ideea, hîde-pătrînd-o, în cele din urmă, de la obiect. Apare astfel vagul, incertul, pe alocări abstracte: „Supraea „îrmutul de filde”, ca simbol, soliciții, de asemenea, o gîndire poetică activă, mijloace de expresie specifice, iar nu numai afirmații. În general, prea multe afirmații și definiții în vers exclud posibilitatea unei altitudiini lirice autentice, a emoției capabile de a fi receptivă. Versurile trimise de Florentin Cătan rezumă numai o realitate, fără însă a o transigura artistic. De aici izvorîște o probă și practica unui anume stil de cronică rimată „Seara s-a anunțat în cartier / Că-n parcuri va fi iarăși soare / Și că primăvara va iesi pe aiei / Cu copiii grădinitelor la plimbare”

Poezia prin însăși deiniția ei, soliciți toțiși o autenticitate caracteristică a sentimentelor, a gîndurilor, a tot ceea ce practic face azi obiect de înnoiere artistică. Altele, creațiile rămîn dincolo de expresie și apar numai ca procese de intenție.

Ion Chingaru, Ion Băbuș, Ion Grăcilin — Argeș; Vile D. Buhăianu, Bacău; Ștefan Mihai Filipescu — Dobrogea; Lăcrămioara Dumitriu — Iași; Ștefan Vîcu Decebal, Ion Anichiețel — Suceava; Paraschiva Ciornei — Galați; Ion Aldea, Ciobă Marincu, Maria Bakos — București; Dumitru Căpriaru, Ion St. Crușoveanu — Oltenia; Aurel Drugă — Banat.

După toate aceste nume ar putea urma desigur și un foarte cuprinzător „etc.”. Cîlîndu-le încercările de creație, al adeseori senzația aceasta a cernelii care nu s-a svîlnit încă pe hîrtie, și picul, gata, a și fost expedit la redacție. Nerăbdarea e motivată liric, dar de aici și pînă la exigența nimeni altcineva decît autorii însiși nu pot să-și fie mai bine de folos. Căci se pune problema nu numai a talentului, ci și a cultivării acestui talent, a educării lui prin cultură. De aceea, nu atîta grabă cu expediatul primelor încercări literare! Lucrați încă asupra publicului. Acesta și-a manifestat ori entuziasmul, ori, de cele mai multe ori, derutul în fața unor puneri în scenă care o rușeau nu numai cu montările tradiționale, dar și cu sensurile textului interpretat. Cazul spectacolului Caragiale — Ionescu, este mult discutat căci regizorul a depășit înfeliile autorului și a deplasat accentele în text. Conșta sînd după cit se vede pînă acum intr-un imprumut de idei venit o dată cu noul repertoriu, ideea ce n-au fost assimilate și, mai ales, de loc bine aplicate, imprumut confuz în urma căruia unul cu puțin chiar un semn de egalitate ce nu se poate pune între teatrul modern

A. I. ZĂINESCU

și teatrul absurdului. Despre aceasta ne vorbesc și cîteva studenți ai Institutului de Teatru. În cuvîntul lor, viitorii regizori și critici de teatru privesc cu luciditate genul de teatru absurd, observîndu-i limitele și întrebîndu-se dacă e sau nu util. În discuțiile lor, ei evidențiază faptul că apariția pieselor lui Beckett sau Ionescu este fi-rească în cadrul unei lumi pline de suspiciune și nelcredere. Prin această observație regizorii și criticii de teatru atrag indirect atenția asupra ne-potrivirii dintre mijloacele teatrului absurd și majoritatea realităților noastre sociale de unde se poate deduce că utilizarea și, cu atît mai mult, asimilarea acestor mijloace e o chestiune dificilă mai ales cînd sînt cerute de textul dramatic. Ei li consideră, de comun acord, o importanță etapă a muncii în studio, un moment dintre cele mai instructive în asimilarea măiestriei, observîndu-i fără ocol obscuritatea, specifică, o limbajul.

Fotbal fără „păsări călătoare”!

În începutul fiecărui sezon fotbalistic ne-am obișnuit să avem un consens mai mult sau mai puțin de cereri de transfer, pentru una sau alta din categoriile de fotbal. De aceea, pentru nimeni nu a mai fost o surpriză numărul mare de tineri fotbaliști care poplau în aceste zile strada Vasile Conta (unde se află sediul Comitetului Central al U.C.F.S.) în completarea acestui ciclu de lecții vor mai fi editate, în colaborare cu Editura științifică, alte discursuri care vor cuprinde texte ilustrative pentru construcții gramaticale specifice.

Pe coasta românească a Mării Negre și pe canalul navigabil Sulina s-au terminat noi lucrări de telecomunicații maritime, iar altele sînt în curs de execuție.

Pe coasta românească a Mării Negre și pe canalul navigabil Sulina s-au terminat noi lucrări de telecomunicații maritime, iar altele sînt în curs de execuție.

Pe coasta românească a Mării Negre și pe canalul navigabil Sulina s-au terminat noi lucrări de telecomunicații maritime, iar altele sînt în curs de execuție.

Pe coasta românească a Mării Negre și pe canalul navigabil Sulina s-au terminat noi lucrări de telecomunicații maritime, iar altele sînt în curs de execuție.

Discursuri pentru școlari

Pentru școlarii din pînțele clase, întreprindem „Electrodisc” — editat recent discursurile „Bunica” de Delavrancea, „Sarea în bucate” de Ispirescu, „Hoiul” de Arghezi și culegerea „Povești din lumea largă”. Acestea întreprindem a imprimat pe disc pentru elevii mai mari, lucrări din clasică literatură noastră: Alecsandri, Eminescu, Caragiale, Creangă, ale scriitorilor contemporani, precum și culegerea de versuri din literatura universală, în interpretarea unor cunoscuți actori, poezi și prozatori. Printre acestea se numără și discursurile care cuprind texte în lectură lui Mihail Sadoveanu și George Vrăcă.

Noi lucrări de telecomunicații maritime

Pe coasta românească a Mării Negre și pe canalul navigabil Sulina s-au terminat noi lucrări de telecomunicații maritime, iar altele sînt în curs de execuție.

Scintila întineretului

Deschiderea festivă a campionatelor europene de caiac-canoe

Joi după amiază a avut loc la Snagov deschiderea festivă a celei de-a 8-a ediții a campionatelor europene de caiac-canoe la care participă sportivi și sportivi din 19 țări. Sportivii au fost salutați de M. Birjega, președintele comisiei de organizare, vicepreședintele al U.C.F.S. Apoi, a luat cuvîntul Charles de Coqueumont, președintele Federației internaționale de caiac-canoe. La sfîrșitul festivității, Aurel Duma, președintele U.C.F.S., a declarat

In stațiunea balneară Amara

Inceperea lucrărilor Comisiei mixte guvernamentale româno-bulgare de colaborare economică și tehnico-științifică

Joi dimineață a sosit în țara noastră Jivko Jivkov, primul-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, conducătorul delegației guvernamentale bulgare la cea de-a V-a sesiune a Comisiei mixte guvernamentale româno-bulgare de colaborare economică și tehnico-științifică.

Informații

La 12 august, George Macovecu, adjunct al ministrului afacerilor externe, a primit în audiență pe Saeed Jacob Shammis, în legătură cu apropiata prezentare a scrierilor sale de acreditare ca ambasador extraordinar și plenipotențiar al Kuweitului la București.

PE SCURT

• Ieri a început în Capitală „Criterul internațional” de ciclism — fond rezervat juniorilor. Prima etapă desfășurată de-a lungul a 70 km pe un traseu al soselei București—Ploiești a fost câștigată de reprezentantul țării noastre Șt. Suciu (Dezrobirea Brașov) cronometrat în 1h47'05".

Aparatură LUPTA DE CLASĂ

ORGAN TEORETIC ȘI POLITIC AL C.C. AL P.C.R. SERIA A V-A ANUL XLV 8 AUGUST 1965

TEATRUL ABSURDULUI

NICOLETA TOIA — studentă an II, teatralog.

Tin minte că acum un an și ceva „Rinocerii”, prima noastră consintință cu „absurdul”, ne-a contrariat și pînă la urmă — grație spectacolului Teatrului de Comedie mai ales — ne-am făcut să primim noua formă de teatru venită din Occident. Să fie teatrul absurd numai o modă? Sau e realitate o expresie specifică epocii? Despre asta — adică despre viitorul și durabilitatea artei sale — întreabă destul de îngrijorat și Ionescu, „Rinocerii” este cea mai umană, cea mai optimistă — dacă se poate spune așa — din opera sa. Cine-i cunoaște și celelalte piese — sau pe cele ale lui Beckett ori Adamov, are destule motive să-și formuleze rezerve serioase cu privire la orientarea și mesajul acestui teatru, cu privire la utilitatea lui socială.

Plecarea delegației P. C. Marocan care a participat la Congresul P. C. R.

Joi dimineață a părăsit Capitala delegația Partidului Comunist Marocan, în frunte cu Layachi Abdallah, membru al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Marocan, care a participat la al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român.

Primire la tovarășul Ion Gheorghe Maurer

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a primit joi delegația Comitetului orașenesc Pekin al P.C. Chinez și a Comunei Populare „Prietenia chineză-română”, condusă de Wan Li, membru al Secretariatului Comitetului orașenesc Pekin al P.C. Chinez, care la invitația Comitetului regional București al P.C.R., face o vizită în țara noastră.

Minutele uzinei

Dar nu întotdeauna, conținut inginerul Andra, totul a mers în afară. Am întâmpinat și unele greutăți. Dispozitivul hidraulic de strîngere nu funcționa bine. Am avut necazuri și la executările portacului. După studii și încercări repetate făcute de tehnologul Constantin Ghirțu, ing. Zoltan Lengyel și strungarii Ion Topp și Ioan Fasonak din cadrul secției nu mai aveam bătăie de cap. Acum, ne încadrăm în prescripțiile tehnice, am îmbunătățit considerabil calitatea.

Abia s-a rostit „bună ziua”

— Totuși, în anul IV lor li s-au predat un curs de „Evidență contabilă industrială” și un curs de „Economia, organizarea și planificarea întreprinderii industriale”. În ce măsură au reușit să aprofundeze în practică noțiunile teoretice însușite la aceste cursuri?

TEATRUL ABSURDULUI

este consistente, revelatoare, etice o necesitate vitală a teatrului. „Absurdul” poate veni în ajutorul unor dramaturgi care sînt sărăcuți de inspirație — fără să lasă influențat de echivocul și neliniștea pe care le cultivă teatrul occidental. Precizia și consecvența în adresa critică trebuie să condiționeze și folosirea mijloacelor de expresie specifice teatrului absurd. „Somnorosa aventură”, de pildă, încearcă timid o conciliere între metoda „absurdă” și cea realistă — rămîndu-neclară, neconvîngătoare — deși ideile și umorul investit sînt gîsesc ingenioase raportări în viața noastră.

TEATRUL ABSURDULUI

ori fondul uman al aspectului de viață pus sub lupă. Cred că aceasta este principala trăsătură a teatrului absurd occidental.

Mai cred că necesitatea care l-a zămăsit a fost dorința de a violenta existența plată, „bunul gust” al burghezului fără orizont, fără ideal. Din acest punct de vedere, teatrul absurd contemporan nu e străin de teatrul lui Brecht sau de reacția furioasă englezi.

Dar el evident că se sustine mult mai bine acolo în mediul care l-a dat naștere și că, el, și servește o replică. Ne fiind caracteristic peisajului nostru social el e mai greu de înțeles la noi și are nevoie de serioase explicații.

Dar care e poziția acestor autori? Progressivism — poziție care dezvăluie și condamnă un anumit social existent? Sau negaționism constînd în incriminarea a tot ce-i în jur, în anularea sensului existenței? Cred că teatrul absurd occidental înclină deseori spre a doua poziție. Or, după părerea mea, un teatru — o operă de artă

Minutele uzinei

Multe din îmbunătățirile constructive aduse strungurilor din secția uzinei, — ne spunea tovarășul inginer Emil Ciobanu, șeful secției uzină-mecanică, depinde de modul cum noi cei de la uzină le vom asigura piesele necesare, de ritmul cu care ele vor fi livrate. De aceea la fiecare început de lună programarea lucrărilor am făcut-o pe om, zi și mașină. În acest fel s-a putut asigura un decalaj de 7-8 zile sau cite o dată chiar mai mult. La sfîrșitul lunii iulie, de pildă, montajul avea asigurat din partea noastră toate reperele necesare strungurilor prevăzute să se monteze pînă la 10 august.

Apeluri de la brigăzi la S.M.T.

ALEXANDRU ROZA, șef de brigadă la cooperativa agricolă din Brăduț: — Am în brigadă 9 mecanizatori tineri. Toți sînt îngrîșe bine mașinile. Mărturie — campania de vară. Graficul arată că am realizat sarcinile de producție cu o lună mai devreme. Thiurul Imre Toșcu a realizat planul în proporție de 280 la sută. Metodele lui de muncă au fost discutate în ședințele grupei U.T.C. Tinerii la noi preluat. Acum alimentarea tractoarelor se face din mers, dimineața, în ora verificării mașinilor. În schimbul de noapte se lucrează cu tractoare „Universal 650” care au un potențial ridicat și au un consum mic. Astfel, viteza de lucru la arături a sporit, în 24 de ore, cu 1-2 hectare pe tractoare.

Abia s-a rostit „bună ziua”

— O zi din prima etapă — de patru săptămîni — studenții au făcut practică la serviciul organizării producției. De asemenea, le-am dat indicații ca în rezolvarea temelor de producție — în a doua perioadă — să țină seama și de soluțiile economice ale proceselor tehnologice pe care le studiază.

TEATRUL ABSURDULUI

este consistente, revelatoare, etice o necesitate vitală a teatrului. „Absurdul” poate veni în ajutorul unor dramaturgi care sînt sărăcuți de inspirație — fără să lasă influențat de echivocul și neliniștea pe care le cultivă teatrul occidental. Precizia și consecvența în adresa critică trebuie să condiționeze și folosirea mijloacelor de expresie specifice teatrului absurd. „Somnorosa aventură”, de pildă, încearcă timid o conciliere între metoda „absurdă” și cea realistă — rămîndu-neclară, neconvîngătoare — deși ideile și umorul investit sînt gîsesc ingenioase raportări în viața noastră.

TEATRUL ABSURDULUI

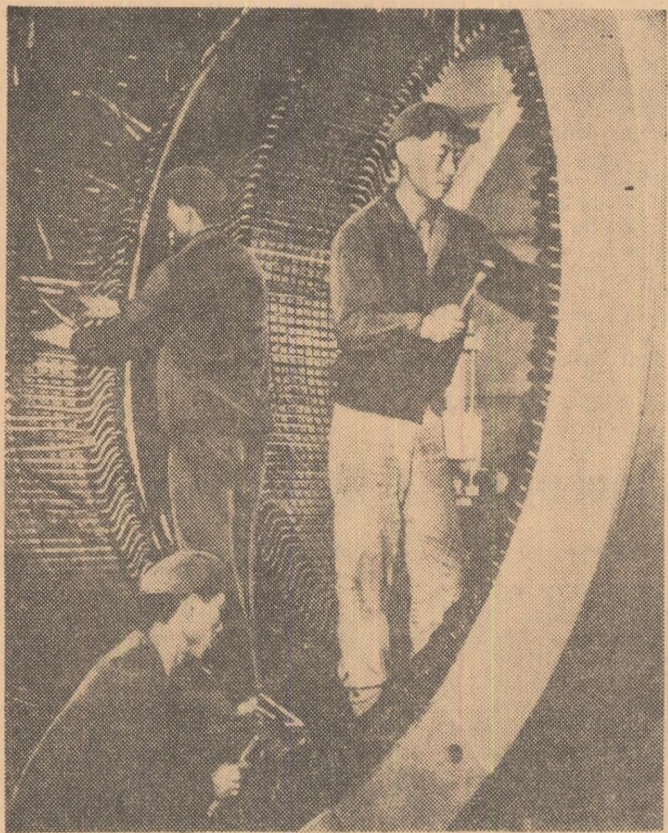
ori fondul uman al aspectului de viață pus sub lupă. Cred că aceasta este principala trăsătură a teatrului absurd occidental.

Mai cred că necesitatea care l-a zămăsit a fost dorința de a violenta existența plată, „bunul gust” al burghezului fără orizont, fără ideal. Din acest punct de vedere, teatrul absurd contemporan nu e străin de teatrul lui Brecht sau de reacția furioasă englezi.

Dar el evident că se sustine mult mai bine acolo în mediul care l-a dat naștere și că, el, și servește o replică. Ne fiind caracteristic peisajului nostru social el e mai greu de înțeles la noi și are nevoie de serioase explicații.

Dar care e poziția acestor autori? Progressivism — poziție care dezvăluie și condamnă un anumit social existent? Sau negaționism constînd în incriminarea a tot ce-i în jur, în anularea sensului existenței? Cred că teatrul absurd occidental înclină deseori spre a doua poziție. Or, după părerea mea, un teatru — o operă de artă

de peste hotare

R.P.D. Coreeană. Aspect de la Uzina de mașini electrice din Dajan

Vizita președintelui R. P. Chineze la expoziția R. P. Române

PEKIN. — Trimisul special Agerpres, Adrian Ionescu, transmite: Președintele Republicii Populare Chineze, Liu Șao-ti a vizitat ieri Expoziția economică a R. P. Române organizată la Pekin. Înaltul oșpet a fost însoțit de Kan Șen, membru supleant al Biroului Politic, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Chinez, de Liu Fiang, vicepreședinte al Comitetului permanent al Adunării reprezentanților populari din întreaga Chină, și de alte personalități. Oaspeții au fost întâmpinați de conducătorul delegației guvernamentale române Bujor Almasan, ministrul minelor și energiei electrice, și de ambasadorul țării noastre la Pekin, Dumitru Gheorghiu.

sedintele Liu Șao-ti a exprimat cuvinte de caldă apreciere la adresa succeselor obținute de poporul român în dezvoltarea economică a țării și a felicitat pe organizatorii expoziției.

Delegația guvernamentală română condusă de tov. Bujor Almasan, ministrul minelor și energiei electrice, care a participat la deschiderea Expoziției economice a R. P. Române, organizată la Pekin, și-a încheiat vizita în R. P. Chineze. Ambasadorul R. P. Române la Pekin, Dumitru Gheorghiu, a oferit joi seara o recepție în cinstea delegației, la care au luat parte tovarășii Pin Cen, Li Sien-nien — vicepreședinte ai Consiliului de Stat al R. P. Chineze, precum și alte persoane oficiale chineze. Cu acest prilej au tostat tovarășii Dumitru Gheorghiu, Li Sien-nien și Bujor Almasan.

Atena: SITUAȚIA POLITICĂ SE MENȚINE CONFUZĂ

ATENA 12 — Corespondenții Agerpres, C. Alexandroaie, transmit:

Situația politică din Grecia continuă să rămână confuză. În ultimele zile chiar și unele soluții respinse, la care s-a recurs pentru rezolvarea crizei guvernamentale, sînt din nou avansate. Astfel ziarul „Nou Vima” scrie că fostul premier Novas a cerut regelui să-i mai încredințeze o dată mandatul de formare a guvernului, sperînd de această dată ca pe lângă voturile partidelor de dreapta, ale grupului său, va putea atrage și pe cei 25 de deputați ai grupului Stephanopoulos. Reșele însă a respins această propunere.

La Atena, acțiunile și întreprinderile din ultimele zile ale lui Tsirimokos, fost ministru de interne în guvernul Papandreu, sînt considerate ca avînd drept scop netezirea terenului pentru preluarea de către el a mandatului formării noului guvern. În favoarea unei astfel de soluții se pronunță partidele de dreapta precum și grupul Novas. Se prevede, totuși, că în cazul în care Tsirimokos nu va fi sigur de sprijinul unui număr suficient de deputați pentru a obține investitura în Parlament, va refuza să preia mandatul. Grupul parlamentar al partidului de dreapta, E.R.E. se va întruni sîmuri în ședință extraordinară pentru a aproba propunerea de sprijinire a lui

Tsirimokos în Parlament. „Acesta soluție, scrie „Kathimerini”, este în plină evoluție dar ea întîmpină multe dificultăți.”

Unele ziare din Atena afirmă că Tsirimokos urma să fie primit în audiență miercuri seara pentru a i se acorda mandatul. Audiența a fost amînată în urma cererii brusce a liderului partidului de centru, Papandreu, de a fi primit în audiență de către rege.

Joi seara fostul premier Papandreu după întreprinderea cu regele Constantin a declarat ziaristilor: „Am expus punctul de vedere binecunoscut al Uniunii de centru. Regele l-a ascultat”. Papandreu a precizat că va face ulterior o declarație mai amănunțită.

300 de „sate strategice” distruse de populația sud-vietnameză

Agencia V.N.A. anunță, citind agenția de presă Eliberarea, că în primele șase luni ale acestui an populația din opt provincii din Vietnamul de sud a distrus 300 de „sate strategice” construite de trupele guvernamentale. Populația acestor sate, scrie agenția, a întreprins în această perioadă 450 de acțiuni pentru a respinge controlul trupelor guvernamentale.

După ce a trebuit să facă față timp de trei zile unor puternice atacuri din partea trupelor patriotice, coloana blindată trimisă în sprijinul trupelor guvernamentale de la Duc Co a reușit miercuri noaptea să facă joncțiunea cu acestea. Totodată, la baza de la Pleiku, situată în apropiere de Duc Co, continuă să seosească noi întăriri americane.

Comandamentul trupelor americane dislocate în Vietnamul de

Dificultățile „aminării” ...

de intervenție masive. Aceste trupe vor putea constitui în câteva ore o bază de sprijin a unităților sud-vietnameze angajate sau vor interveni direct în luptă.

Agencia Associated Press anunță că în cursul nopții de miercuri un elicopter de tip „UH-34” al trupelor guvernamentale a fost doborât de forțele patriotice în provincia Binh Duong — 25 km nord-vest de Saigon. Forțele patriotice au atacat în aceeași noapte capitala districtului Dak Sut, pricinind pierderi de trupe guvernamentale. Numai în primele zile ale lunii august, forțele patriotice au atacat 16 puncte înțarite, inclusiv cartierul general al subsectorului militar Duc Long din provincia Rach Gia.

Joi dimineața, un autobuz care transporta 20 de militari americani, a fost avariat în urma exploziei unei mine la 7 km est de Saigon. Mai mulți pasageri au fost răniți.

La un an și ceva de la căderea primului guvern stînga prezidat de Aldo Moro, perspectivele formelor pe care se bazează actuala coaliție guvernamentală italiană nu sînt prea clare.

Cortina vacanțelor parlamentare a căzut într-o „atmosfera” politică și economică încărcată.

Nu s-a stins încă ecoul dezbaterilor furtivoase din parlament și din cadrul conducătorilor principalilor partide, privind așa numitul supra-cedat conjunctural menit să „relanseze” economia în vădită stagnare. În sectoarele din stînga vieții politice italiene s-a reprodus că măsurile preconizate de guvern nu garantează o înviator generală a activității productive, că ele lasă nerezolvată problema amenințării muncii și nu deschid calea unor reforme de structură (de pildă, reforma agrară) și s-a opinat, totodată, că respectivele măsuri conjuncturale favorizează sporierea profiturilor monopolurilor în industrie și accentuarea speculei cu locuințele. Aripa stînga a partidului socialist a criticat cu severitate supra-cedatul guvernamental. Fostul ministru al bugetului, Giolitti, a condamnat astfel, ceea ce el numea „stendita de a restringe rolul sindicatelor” și „orientarea politicilor fiscale în favoarea marilor grupuri monopoliste”.

Fapt este că, amana, la aproape un an de la formarea celei de-a doua echipe Moro de centru-stînga, neînțelegerile din cadrul coaliției guvernamentale nu s-au atenuat. „Agenda guvernamentală” — remarcă zilele trecute IL CIORNO — este literalmente plină de etnici subamirine și puncte de dezacord”. Este cunoscut, de pildă, interpretarea diferită pe care o dau democrații-creștinii și socialistii obligațiilor cu revin Italiei, din apartenența la N.A.T.O. În ce privește politica internă, trebuie remarcat că pînă în prezent cele mai controversate probleme au fost rezolvate — dacă se poate spune așa — prin aminare. Definitivarea planului de dezvoltare a economiei pe perioada 1965-1969 a fost împinsă în 1966. Discuțiile privind disputata problemă a școlii (care a provocat criza din iunie 1964 a formulii „centru-stînga”) vor fi reluate în decembrie a.c., în timp ce legea pentru reforma învățămîntului, din mult amînatul, nu a fost încă prezentată parlamentului. În ce privește „statutul muncitorilor din întreprinderi”, revendicat de mult timp de sindicate, nu s-a înregistrat nici un progres. Legea care urma să pună capăt speculei asupra terenurilor pentru construcții n-a fost definitivată.

Observatorii politici din capitala italiană își pun acum cu acuitate întrebarea dacă socialistii își mai pot permite luxul adierii unor noi amînări în confruntarea interguvernamentală pe teme care mai esențiale ale politicii interne și internaționale. Curentul de stînga din P.S.I. acuză poziția partidului în coaliția guvernamentală ca fiind o poziție de „concesi” de „cedare”. Și este de așteptat ca în întîmpinarea Congresului socialist programat pentru 10 noiembrie, președintele de stînga, așa numitul „grup minoritar” al lui Lombardi să crească în intensitate. În esență, criticele și cerințele „lombardienilor” oglindite în contra-tezele pregătite pentru Congres, se referă la politica și la înșiră existența așa numitei formule de „centru-stînga”. Ei afirmă că participarea P.S.I. la actuala coaliție guvernamentală nu servește intereselor partidului și cer reintegrarea acestuia în opoziție. În contrast cu curentul majoritar „autonomist”, lombardienii susțin că limitarea la o oarecare planificare economică nu are valoare și că principalul este realizarea unui „cadru potrivit” acestei planificări, realizarea unor „reforme de structură”, a unor măsuri profunde cum ar fi organizarea regională, reforma fiscală, reforma administrației publice etc. E semnificativ faptul că discuția din conducerea P.S.I. asupra așa numitului „plan Pieraccini” s-a încheiat prin adoptarea (37 voturi pentru, 27 contra și 27 abțineri) a unui document care, pronunțîndu-se în favoarea planului, subliniază în același timp, necesitatea unor profunde schimbări în economia italiană. Votul acesta foarte „stînga” poate fi interpretat ca un preluat la înfrînturile din cadrul viitorului Congres al partidului socialist.

Intr-un asemenea context se poate presupune că „vacanța” politică, parlamentară și guvernamentală de vară va fi urmată de o toamnă efervescentă. Ceea ce prezintă însă o serioasă doză de incertitudine este perspectiva de actualitate formulă „centru-stînga”.

LUCRĂRILE COMITETULUI PENTRU DEZARMARE

Joi au continuat la Geneva lucrările Comitetului celor 18 pentru dezarmare. Au luat cuvîntul reprezentantul Indiei V. N. Trivedi, și reprezentantul Marii Britanii, lordul Chalfont, ministru de stat pentru problemele dezarmării. Reprezentantul Indiei, Trivedi, a prezentat un plan de dezarmare nucleară eșalonat în două etape, plan care urmează să fie studiat în cadrul Comitetului.

S.U.A. Demonstrație în fața Casei Albe în semn de protest față de politica americană în Vietnam.

De la zimbete la amenințări • Ce urmărește O.S.A. • Washingtonul exercită presiuni...

de reținut, în Republica Dominicană acționează prin intermediul O.S.A., a ieșit încă o dată în evidență.

De fapt, amenințarea cu „suspendarea ajutorului” pare să constituie doar un paravan al „bunelor intenții” manifestate de guvernul S.U.A. pentru soluționarea crizei. De acest „ajutor”, concretizat prin acordarea sumei de 8,5 milioane dolari lunar pentru plata salariilor militarilor și funcționarilor guvernamentali dominicani, a beneficiat pînă acum nu-

nevre. Statele Unite nu urmăresc altceva decît să distrugă guvernul constituțional al colonelului Francisco Caamano. Acesta este considerat ca fiind obstacolul principal în calea realizării telurilor Washingtonului intrucît a vrătat cu claritate că „oricum trebuie să răspundă cererilor poporului dominican de restabilire a constituției din 1963”. Or, în recentele propuneri, ale O.S.A. nu se vorbește nimic despre problema „restabilirii constituției din 1963”. S-au încercat

trupele lui Barreras. Deci, în realitate, O.S.A. a confecționat o nouă variantă a „Planului Tigru”.

Singurul lucru acceptat pînă în prezent de ambele fracțiuni dominicane din planul O.S.A. de soluționare a crizei este desemnarea lui Garcia Godoy ca conducător al viitorului guvern provizoriu. Miercuri, colonelul Caamano a atras atenția, în cadrul unei conferințe de presă, asupra faptului că guvernul său a fost pus în fața unui fapt împlinit în cursul negocierilor avute cu comisia O.S.A. și de aceea „poporul dominican pune la îndoială valoarea unui acord încheiat cu această comisie”. Subliniind că instaurarea unui guvern provizoriu nu trebuie să comporte nici o restricție asupra exercitării suveranității naționale și a dreptului fundamental propriu unui stat liber și independent, el a cerut totodată ca forțele O.S.A. să părăsească țara, la cel mult o lună, după instalarea acestui guvern, și să respinsă cererea de lichidare a zonei din capitală detinută de forțele constituționaliste.

La Washington, se arată că, după toate probabilitățile, noul guvern dominican va fi instalat săptămîna viitoare. Acesta presupune însă o serie de noi tratative cu cele două fracțiuni, de răspunsul cărora depinde, în principal, dacă este intenția ale Departamentului de Stat vor fi trase sau adevărat în viață, sau vor duce la o nouă răbufnire violentă a actualei crize.

I. RETEGAN

Varianta nouă a „Planului Tigru”

mai iumb de Barrera, condusă de generalul Imbert Barreras, intrucît forțele constituționaliste l-au refuzat. Trebuia însă oferită dovada unor „presiuni” asupra lui Barreras, cel puțin de ochii opiniei publice. Doar nu constituie un secret (ziariștii occidentali din Santo Domingo au menționat de rînduri acest fapt) că așa-zisul „guvern de reconstrucție națională” a fost o creație a ambasadei S.U.A. din Santo Domingo și își are instalate ofișele principale la baza aeriană „San Isidro”, piză și de „parasuștii nord-americani”.

Orașorii din Washington consideră că, prin ultimele ma-

liferate metode pînă acum pentru lichidarea constituționalistilor. Presa americană amintește astfel despre existența „Planului Tigru” prin care trupele jantei de deserta trebuiau să ocupe cu forța zona constituționalistă din Santo Domingo. În plan de abandonat însă, din motive necunoscute și înlocuit cu o altă măsură. Recent, O.S.A. a promis că va plăti „salarii duble” tuturor constituționalistilor dominicani care vor accepta să părăsească țara. Propunerea a fost respinsă cu hotărîre de colonelul Caamano. Acum, se vorbește despre eventuala integrare a militarilor constituționalisti în

Cuprul chilian

După ce a obținut victoria în alegeri, Frei a trecut la realizarea planului său: guvernul a încheiat acorduri cu companiile Kennecott și Anaconda, prin care prețea o parte din pachetele de acțiuni ale acestora. A fost creată, totodată, o nouă societate, „El Teniente Mining Co”, în care este reprezentată atât compania Kennecott cît și guvernul chilian. Cu toate acestea, reprezentanții celor două monopoli americane au anunțat că ele vor avea în continuare întregul control asupra producției și exploatarea de cupru chilian. Declarația a fost de natură să constituie un argument suficient de puternic de convingător pentru adepții naționalizării. Forțele de stînga, și special partidele comunist și socialist, consideră că încheierea acestor acorduri înseamnă, de fapt, o cedare în fața pretențiilor companiilor nord-americane. Motivul este că, în loc de „chilienizarea” cuprului, acum pretinde guvernul, statul chilian ar acorda garanții și mai solide monopolurilor, cărora li se dau asigurări că minele nu vor fi naționalizate, ca vor primi noi concesiuni, precum și o serie întreagă de înlesniri în ceea ce privește regimul impozitelor. Pentru ca aceste acorduri să intre în vigoare este necesar, potrivit constituției țării, ca președintele să le prezinte spre aprobare parlamentului. Și astfel a izbucnit furtuna. Dacă în Camera deputaților, unde creștin-democrații dețin o majoritate de 82 de locuri din 147, proiectul guvernamental a fost aprobat, nu același lucru s-a întîmplat în Senat, unde partidul lui Frei deține numai 12 din cele 45 de locuri. Aici proiectul de lege s-a lovit de împotrivirea diriză a deputaților reprezentînd F.R.A.P. și partidul radical, care au votat împotriva legii, deoarece ea nu prevede naționalizarea minelor. Partidul creștin-democrat face actualmente tot posibilul pentru a obține trecerea proiectului de lege și prin Senat, amînitînd în caz contrar va face apel la un plebiscit. Totodată, creștin-democrații se străduiesc să dezbină blocul opozitiei din Senat, să facă imobilizabile coaliția dintre comunisti, socialisti și radicali.

Dar puternicele greve de protest, organizate în întreaga țară împotriva acordurilor încheiate de guvern cu companiile nord-americane, constituie dovezi concludente ale stării de spirit a opiniei publice. Motivul este că, în fața pretențiilor de stînga și a sindicatelor, „chilienizarea” nu se poate face cu jumătăți de măsură, ci numai prin naționalizarea tuturor minelor.

VICTOR URSU

PE SCURT

● LA 11 AUGUST, Republica Ciad a sărbătorit împlinirea a cinci ani de la obținerea independenței. Cu acest prilej, președintele republicii, François Tombalbaye, a pronunțat un discurs în care a reamînit că politica Ciadului are la bază dorința de colaborare cu toate țările, neamsecular în treburile interne ale altor țări, participarea la organizațiile regionale. În ce privește problemele economice, președintele Tombalbaye a amînit crearea industriilor prelucrătoare, precum și faptul că se intenționează să se dezvolte industria tăbăcăriei, textilelor și de conserve.

● IN CADRUL turneului pe care îl întreprinde în mai multe țări vest-africane, Arthur Bouleïev, ministrul britanic pentru relațiile cu Commonwealthul, a vizitat miercuri la Lagos, pentru o vizită de 11 zile în Nigeria, venind din

Ghana. La sosire, ministrul englez a făcut o declarație în care a menționat, printre altele, că „guvernul britanic nu intenționează să intervină pe cale militară în Rhodesiya de sud, în cazul în care Ian Smith ar declara unilateral independența acestei țări”.

● Sentință la Lisabona

● TRIBUNALUL din Lisabona a condamnat miercuri șase din cei 31 de studenți, judecați pentru „activități subversive”, la închisoare pe termene variind între 15 luni și doi ani. 12 dintre acuzați au fost condamnați la închisoare cu suspendarea pe depeși, iar ultimii 13 au fost eliberați.

● DUPĂ CUM anunță agenția P.A.P., întreprinderea poloneză de import-export „Centromor” a semnat recent un contract de cumpărare din Africa a două motoare destinate transporturilor de măruri, cu un tonaj de 24 150 DRW fiecare. Ele vor fi cele mai mari nave de acest tip din flota poloneză. Cele două nave

care vor fi construite de șantiierul naval „Smith Dok and Kompany” din Sout Bank, vor fi gata la începutul anului 1967.

● AGENȚIA Antara anunță că Indonesia a lansat cu succes la 11 august cea de-a doua rachetă cu două trepte destinată cercetării științifice. Racheta, care cîntărește 62 kg, a atins o altitudine de 90 km.

● IN cursul acestei luni, arată agenția, urmează să fie lansată cea de-a treia rachetă pentru cercetări științifice.

● CONVORBIRE Kosighin-Urguļi

● JOI a avut loc la Kremlin o convorbire între Alexei Kosighin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și Urguļi, primul-ministru al Turciei.

● Intr-un comunicat oficial se subliniază că în timpul convorbirii a fost continuată discutarea problemelor relațiilor sovieto-turce, inclusiv cele pritoare în dezvoltarea relațiilor economice dintre Uniunea Sovietică și Turcia.

● PREȘEDINTELE Tribunalului din Frankfurt-pe-Main, Hans Hofmeyer, a declarat la începutul sesiunii Curții cu juri de joi că procesul criminalilor de război de la Auschwitz, care se desfășoară aici de 20 de luni, va da joi 19 august, sentința. În cursul audienței de joi, șapte din cei 20 de acuzați și-au făcut ultima lor declarație. Pentru 16 acuzați, procurorul general a cerut pedeapsa cu închisoarea pe viață și pierderea definitivă a drepturilor civile pentru participarea la asasinata în masă. Pentru acuzații Arthur Breitwieser și Johann Schobert acuzarea a cerut achitare iar pentru Emil Hantl și Herbert Scherpe, cei doi foști infirmieri ai lagărului, învinuții de complicitate la asasinata s-a cerut pedeapsa de 12 ani închisoare.

● Declarația premierului singaporez

● INTR-O DECLARAȚIE făcută joi, primul ministru al Singaporei, Lee Kuan Yew, și-a exprimat dorința de a merge la Djakarta pentru a duce tratative cu președintele Sukarno,

imediat ca Indonesia va recunoaște Singapore ca stat independent.

● BANCA federală de rezerve a R.F.G. a anunțat că rezervele de devize străine vest-germane au scăzut cu 157 milioane de mărci în săptămîna care s-a încheiat la 6 august. În prezent aceste rezerve se ridică la 28 571 milioane de mărci. Se așteaptă că acest nivel cel mai jos nival la care se cîlcîrează rezervele de devize străine ale R.F.G. din mai 1963.

● SECRETARUL de stat tunisian la Ministerul Afacerilor Externe și reprezentant personal al președintelui Bourghiba, Mongi Slim, sosește vineri dimineața la Alger, venind de la Rabat. După cum se anunță, el este însoțit de președintele Bourghiba cu o misiune specială pe lângă colonelul Boumedienne.

ELVEȚIA. — Schiori pe pantele muntelui Piz Carvatschi în august

EMIL RUCĂR